

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 277-1887)

Originalt emne

Foreninger

Foreninger/Købstdadsforeningen

Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 28. juli 1887](#)
- 2) [Byrådsmødet den 15. december 1887](#)

Uddrag fra byrådsmødet den 28. juli 1887 - side 3

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 277-1887)

Byraadet fandt fremdeles at kunne tiltræde et fra samme Udvalg fremkommet Forslag af 22de d. M., hvori Udvalget, da den i Mødet den 3die Marts under Sag nr. 307/86 omhandlede Forespørgsel til Regeringen var bleven anmeldt saa sent i den sidst afholdte Rigsdagssamling, at den ikke havde kunnet foretages, forinden denne sluttedes, søger Bemyndigelse til at indgaa til finansministeriet Med et Andragende om den af Livsforsikrings= og Forsørgelsesanstaltningen af 1871 foretagne Uddybelse af Midler til Prioritetslaan, hvorved Kjøbstadsejendomme vare forbigaaede.

(Se Mødet den 15de december).

Uddrag fra byrådsmødet den 15. december 1887 - side 6

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

Fra den danske Kjøbstadsforenings staaende Udvalg var der i Anledning af den i Mødet den 28de Juli behandlede Sag modtaget følgende Meddelelse af 5te d. M.:

I Anledning af Udvalgets Besværing over Livsforsikrings og Forsørgelsesanstaltens Udlaan, har Finansministeriet unde 24de f. M. tilskrevet Udvalget saaledes:

"I en til Finansministeriets indgiven Skrivelse af 30te August d. A. har det ærede Udvalg besværet sig over, at de af Livsforsikrings og Forsørgelsesanstalten af 1871 til Udlaan i faste Ejendomme udbudte Midler ikkun tilbydes Besiddere af Landejendomme og københavnske Ejendomme med Udelukkelse af Besiddere af Ejendomme i Kjøbstæderne, samt over, at der er nægtet Kjøbstadskommuner, der have Laan af Anstaltens Midler, Nedsættelse af den aarlige Rente, uagtet saadan Nedsættelse er kommen Besiddere af Landejendomme tilgode.

I denne Anledning skal Finansministeriet, efter at have indhentet en Erklæring fra bemeldte Anstalt, ikke undlade herved at meddele, at Anstalten ikke principielt udelukker kjøbstadsejendomme fra Prioritetslaan, men at den ved Anbringelsen af sine Midler mod Pant i faste Ejendomme, under hensyn til Nødvendigheden af at erholde betryggende Sikkerhed for Udlaan, fortrins er henvist til egentlige Landejendomme. Vel er disse ligesaavel som Kjøbstadsejendomme underkastede fluktuationer i Værdien, men selve Jorden vil dog altid beholde en vis Minimalværdi, som i paakommende Tilfælde kan realiseres, medens dette i al Fald kun i meget ringe Grad gjælder om de blotte Vaaningshuse. Naar Anstalten dog ikke undslaar sig for undertiden at give Laan i københavnske Ejendomme, da har dette sin grund i, at Beliggenheden i Hovedstaden giver disse Ejendomme en exceptionel Stilling, der formindsker Risikoen, og hvortil Kjøbstæderne i Almindelighed ikke have noget tilsvarende. Skal Anstalten give Laan i Kjøbstadsejendomme, vil den Brøkdelen af Taxationssummen, der kan tilstaas, blive betydelig lavere end ved Landejendomme. Men dels vil vedkommende kun i de sjældnere Tilfælde have brug for en første Prioritet saa langt under Halvdelen af Taxationssummen, og dels vil der, da de Panter, der tilbydes i kjøbstæderne, i reglen ere mindre Ejendomme, under Opretholdelsen af de nævnte Begrænsninger, som oftest kun blive Spørgsmaal om Laanebeløb af saa lille Størrelse, at Anstalten af praktiske Grunde ikke kan indlade sig paa Bevilgelsen uden i Tilfælde, hvor sikkerhedden er ekstraordinær fortrinlig.

Vil saaledes Kjøbstadsejendomme kun i ringe Maalestok kunne afgive noget Felt for

Udlaan fra Anstalten, er der derimod en anden Maade, hvorpaa Anstalten kan støtte kjøbstæderne gennem Anbringelse af sine Midler, nemlig ved at anbringe en Del af sin Formue i Kjøbstadsforeningsobligationer, idet væsentlig Grad forringer Risikoen. Men, som det ærede Udvalg formentlig bekjendt, er en Del af Anstaltens Formue netop anbragt i saadanne Effekter.

Naar der dernæst er anket over, at Kjøbstadskommuner ikke have kunnet opnaa Rentenedsættelser, medens sadanne ere tilstaaede Besiddere af Landejendomme, skal man bemærke, at Bestyrelsen for Tiden overfor alle Kommuner, saavel By som Landkommuner, følger den regel, at begjæringer om Rentenedsættelse tilstaas, naar Laanet er stiftet med Opsigelsesret fra Debtors Side, men afslaas, naar Gjælden er uopsigelig, hvilket sidste Tilfælde i øvrigt er det hyppigste.

Det ærede Udvalg har sluttelig henvist til, at Anstaltens Bestyrelse i den senere Tid har anvendt en Del af sine Midler til Indkjøb af Kjøbenhavns Kommunes 3½ pCt. Laan til en Kurs, som ikke sikrer Anstalten 4 pCt. i aarlig rente. Finansministeriet skal hertil kun bemærke, at en saadan ren midlertidig Anbringelse af en Del af Anstaltens disponible Midler paa ingen Maade kan betragtes som en særlig Favorisering af visse Interesser paa Bekostning af andre."

Hvilket man ikke undlader at bringe til det ærede Byraads Kundskab."

Toges til Efterretning.